

Nr 60.

Av herr Holmbäck, om ökning av regeringsrådets antal.

Vid 1946 års riksdag beslöts, som ett provisorium att gälla till och med den 30 september 1946, att höja antalet regeringsråd från sju till tio. Motivet härför var, att regeringsrättens arbetsbalans skulle avarbetas. Balansen fortfor emellertid att stiga och från regeringsrättens sida ifrågasattes därför 1948, att antalet regeringsråd borde ytterligare ökas med en ledamot, men vid 1949 års riksdag beslöt man, på grundval av en proposition, endast att provisoriet skulle förlängas till och med den 30 september 1952. Under den debatt, som ägde rum härom i första kammaren, ifrågasattes i anslutning till regeringsrättens uppfattning, om icke det riktiga hade varit att ytterligare öka regeringsrätten med en eller två ledamöter. Till svar härå yttrade emellertid justitieministern att man måste vara ytterligt försiktig med att ytterligare öka regeringsrätten och att det vore hans förhoppning, att det icke skulle dröja så länge förrän balansen successivt nedbringades. Det vore emellertid, enligt vad justitieministern uttalade, möjligt att det kunde gå så illa, att man bleve tvungen att överväga åtgärder i sådan riktning som ifrågasatts under debatten.

I Svensk Skattetidning för 1950 s. 243 återfinnas följande statistiska uppgifter rörande antalet på finansdepartementets föredragning beroende mål i regeringsrätten — huvudsakligen beskattningsmål.

	1944	1946	1948	1949	1950 intill 1/10
Ingående Balans	635	1 825	2 767	3 227	3 603
Inkomna mål	1 674	2 013	1 712	1 809	1 576
Avgjorda mål	1 235	1 224	1 252	1 433	1 014
Utgående Balans	1 074	2 614	3 227	3 603	4 165

Av de balanserade målen ligga en del ute på remiss hos länsstyrelserna, men de flesta ha återkommit, och de kunde alltså föredragas, om det funnes tid att avgöra dem. Denna kategori (»färdiga till föredragning») utgjorde enligt Svensk Skattetidning 31/12 1944 428, 31/12 1945 1 122, 31/12 1946 1 786, 31/12 1947 2 424, 31/12 1949 2 386 och 1/10 1950 2 915 mål. Även här har man alltså en nästan oavbruten stegring.

Till de statistiska uppgifterna gör tidskriften följande kommentar: »Balansen i regeringsrätten har alltså från 1944 års ingång stigit med nära

600 % och motsvarar nu ca 3 års arbete med den nuvarande avverknings-takten. Det betyder, att en skattskyldig som fått gå och vänta ett par år på underinstansernas domar i fråga om sin skattskyldighet för visst år, om han inte är nöjd med dessa, får gå ytterligare ca 3 år och vänta på att få sitt mål slutligen avgjort.»

Balansen har alltså fortsatt att stiga. Det kan icke vara riktigt, att allmänheten skall behöva vänta fem eller sex år för att få ett skattemål slutligt avgjort, särskilt då skattemålen nu ha en vida större betydelse än förr. Antalet ledamöter av regeringsrätten bör därför ytterligare höjas. Med hänsyn till angelägenheten av att en förbättring snarast åstadkommes, är det önskvärt, att beslut om dylik höjning kan fattas redan av innevarande års riksdag. Den utredning, som erfordras för att kunna bestämma med vilket antal ledamöter regeringsrätten bör förstärkas, torde utan svårighet kunna verkställas av vederbörande utskott.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen efter erforderlig utredning måtte för sin del besluta om sådan ändring av lagen om tillfällig ökning av regeringsrådets antal, att regeringsrätten kan förstärkas med ytterligare en eller flera ledamöter.

Stockholm den 23 januari 1951.

A. Holmbäck.

Nr 61.

Av herr **Holmbäck**, om anslag till bestridande av kostnaderna för ökning av regeringsrådets antal.

Med stöd av den motivering, som angivits i en av mig denna dag väckt motion om utökning av regeringsrådets antal, får jag hemställa,

att riksdagen ville anvisa de belopp, som äro erforderliga för en dylik utökning.

Stockholm den 23 januari 1951.

A. Holmbäck.
